

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců
JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové ve věci

žalobkyně: **Mgr. S. F.**
bytem X

zastoupena Odborovým svazem státních orgánů a organizací
sídlem Senovážné náměstí 978/23, Praha

proti

žalované: **Generální ředitelka Generálního finančního ředitelství**
sídlem Lazarská 15/7, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 2. 2020, č. j. 11341/20/7400-11196-302429,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 26. 2. 2020, č. j. 11341/20/7400-11196-302429 se ruší
a věc se jí vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč
do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah žaloby

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb.,
soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne
17. 4. 2020 k Městskému soudu v Praze, domáhala zrušení v záhlaví označeného

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla její odvolání a potvrdila rozhodnutí ředitele Finančního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „služební orgán“) ze dne 6. 12. 2019, č. j. 102899/19/7421-20290-209052 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla žalobkyně podle § 17 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění zákona č. 178/2019 Sb. (dále jen „zákon o státní službě“), a na základě usnesení Vlády České republiky č. 811 ze dne 18. 11. 2019, o změně systemizace služebních a pracovních míst podle zákona o státní službě, s účinností od 1. 1. 2020 zařazena do 10. platové třídy (výrok I.), byl jí určen platový tarif (výrok II.), v souvislosti se zrušením služebního místa představeného jí byl ode dne 1. 1. 2020 odebrán příplatek za vedení (výrok III.), byl jí určen zvláštní příplatek (výrok IV.) a celkový plat (výrok V.) a přiznáno služební označení rada (výrok VI.).

2. Žalobkyně především namítla, že každoroční systemizace služebních míst podle § 17 zákona o státní službě neumožňuje snížení platové třídy na konkrétním služebním místě. K němu může dojít jen postupem podle § 18 téhož zákona. Dovolávala se § 79 odst. 2 písm. e) zákona o státní službě, podle kterého v jejím případě nemohlo dojít ke změně služebního místa spojené se snížením platové třídy, neboť s tím nevyslovila souhlas. Odkázala v této souvislosti na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 11. 2019, č. j. 62 Af 47/2018 - 74. Podle jejího názoru měl služební orgán její služební místo zrušit a následně zřídit nové v jiné platové třídě, jak vyplývá ze závěru č. 9 ze zasedání poradního sboru náměstka Ministra vnitra pro státní službu ze dne 25. 11. 2016. Takto zřízené místo by při správném postupu služebního orgánu ovšem nebylo pro žalobkyni vhodné, neboť její vzdělání je vyšší, než předpokládá příloha č. 1 zákona o státní službě. Odkázala v této souvislosti na čl. 63 odst. 2 písm. g) metodického pokynu náměstka Ministra vnitra pro státní službu č. 2/2019, podle kterého by platová třída měla vždy odpovídat dosaženému vzdělání státního zaměstnance. Odchýlení se od výše citovaných stanovisek náměstka pro státní službu služební orgány nijak nezdůvodnily. Nařízení vlády č. 302/2014 Sb., o katalogu správních činností, neobsahuje „zastupování představeného“ jako správní činnost zařazenou do kterékoliv platové třídy. Pokud dojde k ukončení zastupování, projeví se to jen ztrátou příplatku za vedení dle § 9 odst. 7 zákona o státní službě, nikoliv přeřazením do nižší platové třídy. Pokud byla náplň činností skutečně změněna, šlo by o změnu služebního místa a bylo by na místě postupovat podle § 81 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě. Žalobkyně dále poukázala na vnitřní rozpornost rozhodnutí, avšak pouze s odkazem na příložené písemnosti (podnět k přezkumnému řízení).
3. Žalovaná se vyjádřila tak, že na základě roční systemizace schválené vládou podle § 17 zákona o státní službě byla upravena organizační struktura finanční správy. Dodatkem č. 7 k služebnímu předpisu č. 1/2018 generálního ředitele byla mimo jiné změněna platová třída u systemizovaného místa č. 211453 z 11. na 10. platovou třídu. K takové změně není potřeba souhlasu žalobkyně, tomu by podléhala jen změna mimo roční systemizaci, a to podle § 18 zákona o státní službě. Výklad žalobkyně by znamenal, že změny služebních míst nelze provádět při základní roční systemizaci, ale jen při její změně. U žalobkyně se v souvislosti s ukončením zastupování představené změnilы správní činnosti, důvodem ke změně tedy bylo ukončení zastupování dle § 9 odst. 7 zákona o státní službě. Náročnost vykonávaných činností nesouvisí s příplatkem za vedení. Proto se neuplatní žalobkyní odkazovaný rozsudek Krajského soudu v Brně, jím odkazovaná stanoviska se pak týkají jiné situace, než je projednávána. Postup, který žalobkyně požaduje (zrušení místa a vytvoření nového), by byl značně administrativně náročný a pro žalobkyni ve svém důsledku nevýhodný.

4. Žalobkyně v replice uvedla, že systemizace podle § 17 se musí odrazit teprve v navazujících řízeních služebních orgánů. Důvod snížení platové třídy je nerozhodný. Podstatné je, že k němu žalobkyně nedala souhlas. Dále popsala hypotetický scénář, jak by postupovala, kdyby žalovaná konala v souladu se zákonem.
5. Žalovaná v duplice uvedla, že „navazující řízení“ v případě žalobkyně proběhlo – došlo ke změně služebního místa č. 211453 a související změně platu. Jestliže vláda schválila změnu služebního místa, nebyl služební orgán oprávněn služební místo zrušit a zřídit místo nové.

Splnění procesních podmínek

6. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému přezkumu napadeného rozhodnutí, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. O věci soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci vyslovili souhlas (žalovaná výslovně a žalobkyně implicitně postupem dle § 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). K dokazování nepřistoupil, neboť vycházel z obsahu správního spisu, kterým se dokazování neprovádí (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Většinu žalobkyní navržených důkazů ostatně správní spis obsahuje.

Skutková zjištění z obsahu správního spisu

8. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně byla přijata do služebního poměru na dobu neurčitou dne 26. 10. 2015. Byla zařazena na služební místo č. **211453** v oboru služby *Daně, poplatky a jiná obdobná peněžitá plnění* se služebním označením odborný rada a byla zařazena do 11. platové třídy. Téhož dne byla žalobkyně podle § 9 odst. 7 zákona o státní službě určena zástupcem vedoucí oddělení a byl jí rovněž přiznán příplatek za vedení. Podle popisu služební činnosti, účinného rovněž od 26. 10. 2016, byla její práce (dle katalogu správních činností: *Koordinace a metodické usměrňování rozhodujících směrů výkonu správy daní, poplatků nebo jiných obdobných peněžitých plnění, zahrnující stanovení jednotných pravidel pro uplatňování pravomoci správců daně*) popsána takto (označení odrážek doplnil soud):

- a) zastupuje vedoucí oddělení v době její nepřítomnosti v plném rozsahu. Jedná a rozhoduje ve všech případech, ve kterých jedná a rozhoduje vedoucí oddělení kromě případů, které si vedoucí oddělení vyhradí,
- b) provádí daňové kontroly a POP u daňových subjektů,
- c) řeší složitější případy kontroly,
- d) vyhotovuje zprávy o daňových kontrolách včetně projednání s daňovým subjektem, případně dalšími osobami zúčastněnými na řízení,
- e) předává podklady k vyměření daně vyměřovacímu oddělení,
- f) zpracovává stanoviska pro řízení o řádných a mimořádných opravných prostředcích a rozhodnutích různého druhu,
- g) ukládá záznamní povinnosti daňovému subjektu,
- h) provádí místní šetření,
- i) provádí vyhledávací činnost,
- j) zodpovídá za svěřený majetek,

- k) *plní další úkoly dle Organizačního a pracovního řádu ÚFO,*
 - l) *plní další úkoly na příkaz nadřízeného představeného, které svou náročností odpovídají nejvyšší platové třídě, do které je státní zaměstnanec zařazen.*
9. Dne 16. 9. 2019 proběhlo ústní jednání mezi ředitelem sekce územního pracoviště v Příbrami, žalobkyní a její představenou. Žalobkyně byla informována o připravované změně systemizace včetně změn platového ohodnocení. Žalobkyně se k závěrům ústního jednání vyjádřila dne 25. 9. 2019 tak, že navrhla jiný způsob řešení a se snížením platové třídy a odebráním příplatku za vedení vyslovila nesouhlas.
10. Dne 6. 12. 2019 služební orgán vydal prvostupňové rozhodnutí. Podle něj z důvodů změny systemizace došlo s účinností od 1. 1. 2020 ke změně platové třídy (z 11. do 10.) a k přesunu služebního místa č. 211453 do jiného organizačního útvaru. S ohledem na zrušení služebního místa představené byl žalobkyni odebrán příplatek za vedení. V souvislosti se změnou platové třídy došlo i ke změně služebního označení.
11. Podle charakteristiky služebního místa pro státního zaměstnance, účinné od 1. 1. 2020, je na služebním místě žalobkyně (stále označeném číslem 211453) nenáročnější činnost dle katalogu správních činností *Komplexní výkon agendy při správě daní ve složitých případech správy daní*, čemuž odpovídá 10. platová třída a služební označení vrchní referent či rada. Minimální požadovaný stupeň vzdělání je vyšší odborné. Práce žalobkyně je týměž dokumentem popsána jako ve výše uvedeném Popisu služební činnosti s tím rozdílem, že původní odrážka a) /týkající se zastupování vedoucí oddělení/ byla vypuštěna a byly doplněny následující body:
- m) *komplexní výkon agendy při správě daní ve složitých případech správy daní,*
 - n) *vede jednání s daňovými subjekty a třetími osobami, sepisuje protokoly o jednání, o šetření,*
 - o) *vyhotovuje výsledky kontrolních zjištění a zprávy o daňových kontrolách, úřední záznamy o ukončení jiných postupů,*
 - p) *zajišťuje komplexní výkon agendy na úseku správního trestání (vede řízení, vyhotovuje rozhodnutí, zpracovává stanoviska pro řízení o opravných prostředcích obdobně jako v daňovém řízení).*
12. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání z důvodů obdobných žalobním námitkám. Žalovaná odvolání zamítla napadeným rozhodnutím a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Uvedla, že určení zástupcem pozbývá platnosti dnem, kdy podřízený zástupce přestává být přímo podřízeným představeným, resp. státním zaměstnancem vůči služebnímu místu představeného, který jej zástupcem určil. V návaznosti na schválenou změnu systemizace došlo ke zrušení služebního místa představeného žalobkyně, a tak pozbylo její určení zástupcem účinnosti. Žalobkyni tedy nepřísluší příplatek za vedení. Současně však napadené rozhodnutí uvádí, že nejnáročnější činnost vykonávaná na služebním místě žalobkyně souvisela s výkonem funkce zástupce vedoucí oddělení. Jelikož došlo ke změně druhu vykonávaných činností, žalobkyně není považována za představenou a má být odměňována podle platové třídy podle (zbývajících) vykonávaných činností. Souhlas žalobkyně se snížením platové třídy nebyl potřeba, neboť důvodem bylo pozbytí účinnosti určení zástupcem, které se k původní platové třídě vázalo. Ve všech územních pracovištích v útvarech kontrolních oddělení v rámci Finančního úřadu pro Středočeský kraj je systemizováno jen jedno místo s 11. platovou třídou, a to právě pro zástupce vedoucího oddělení.

Posouzení žaloby soudem

13. Podle § 17 odst. 1 zákona o státní službě „[s]ystemizace vychází ze závazných pravidel pro organizaci služebních úřadů tak, aby byl zajištěn řádný výkon působnosti služebního úřadu, a stanoví pro každý služební úřad
- a) počet služebních míst státních zaměstnanců, kteří nejsou představenými, klasifikovaných platovými třídami,
 - b) počet služebních míst představených klasifikovaných platovými třídami,
 - c) objem prostředků na platy státních zaměstnanců, (...).“ Podle odst. 2 „[n]ávrh systemizace vypracuje Ministerstvo vnitra v dohodě s Ministerstvem financí na základě návrhů služebních orgánů, které mu je v termínu stanoveném Ministerstvem vnitra předkládají prostřednictvím příslušných ústředních správních úřadů. Při vypracování návrhu systemizace ministerstva nebo jemu podřízeného služebního úřadu se postupuje v součinnosti s příslušným členem vlády, v případě systemizace Úřadu vlády v součinnosti s vedoucím Úřadu vlády, a pokud jde o část systemizace týkající se státních zaměstnanců zařazených v útvaru podřízeném členovi vlády, s tímto členem vlády. (...)“ Podle odst. 3 téhož ustanovení „[s]ystemizaci schvaluje vláda na následující kalendářní rok. Návrh systemizace předkládá vládě ministr vnitra. Vláda je oprávněna upravit v souvislosti se schvalováním systemizace organizační strukturu služebního úřadu.“.

14. Podle § 18 zákona o státní službě „[z]měna systemizace poté, co nabyla účinnosti, je-li jejím důsledkem změna počtu služebních míst, objemu prostředků na platy státních zaměstnanců nebo změna platové třídy státního zaměstnance o více než jednu třídu dolů nebo o dvě třídy nahoru, je přípustná, jen dojde-li ke změně působnosti správního úřadu nebo k podstatné změně podmínek, za kterých byla systemizace schválena; ustanovení § 7 odst. 2 a 3 se použije obdobně.“.

15. Podle § 61 odst. 1 zákona o státní službě se „[s]tátní zaměstnanec se převede na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě (...),

 - b) v důsledku odvolání ze služebního místa představeného,
 - c) v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu změny systemizace, (...)“.

16. Podle § 44 zákona o státní službě „[z]měnou služebního poměru je

 - a) vyslání na služební cestu,
 - b) přeložení,
 - c) zproštění výkonu služby,
 - d) zařazení na jiné služební místo,
 - e) změna doby trvání služebního poměru,
 - f) jmenování na služební místo představeného,
 - g) odvolání ze služebního místa představeného,
 - h) převedení na jiné služební místo,
 - i) zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů,
 - j) zařazení mimo výkon služby z důvodu mateřské nebo rodičovské dovolené,
 - k) zařazení mimo výkon služby pro výkon funkce v odborové organizaci,
 - l) zařazení mimo výkon služby pro pozastavení služby,
 - m) zastupování,
 - n) vyslání k výkonu služby v zahraničí a zařazení po jeho ukončení,
 - o) vyslání do orgánu nebo instituce Evropské unie, mezinárodní organizace, mírové nebo záchranné operace anebo za účelem humanitární pomoci v zahraničí (dále jen "mezinárodní organizace"),
 - p) zkrácení služební doby,

q) přerušení výkonu služby za účelem dalšího vzdělání nebo odborné stáže.“.

17. Podle § 62 odst. 1 zákona o státní službě „[n]emůže-li být státní zaměstnanec v případech uvedených v § 61 odst. 1 písm. b) až h) nebo § 61 odst. 2 písm. a) převeden na jiné služební místo, protože žádné vhodné není volné, nebo nemůže-li být v případech uvedených v § 70 odst. 3 zařazen na volné služební místo, zařadí se mimo výkon služby, nejdéle však na 6 měsíců.“.
18. Podle § 70 odst. 3 zákona o státní službě „[n]elze-li postupovat podle odstavce 1 v důsledku zrušení služebního místa z důvodu změny systemizace nebo proto, že uplynula doba určitá, na kterou byl státní zaměstnanec uvedený v odstavci 1 zařazen nebo jmenován na služební místo, anebo odpadne-li jiný důvod změny služebního poměru, pro který státní zaměstnanec nemohl vykonávat službu, zařadí se k výkonu služby na volné služební místo, na kterém je služba pro něj vhodná. **K výkonu služby na služební místo zařazené v nižší platové třídě však lze státního zaměstnance zařadit jen s jeho souhlasem.**“.
19. Podle § 79 odst. 2 písm. e) zákona o státní službě má státní zaměstnanec zejména právo „na plat a platový postup; platová třída státního zaměstnance odpovídá služebnímu místu v oboru služby, na které je státní zaměstnanec zařazen nebo jmenován; **změnu služebního místa spojenou se snížením platové třídy lze bez souhlasu státního zaměstnance provést jen v případech stanovených tímto zákonem** nebo na základě zákona, kterým se mění působnost služebního úřadu.“.
20. Soud předně konstatuje, že skutkově i právně obdobným případem se zabýval Krajský soud v Ostravě, s jehož rozsudkem ze dne 14. 7. 2020, č. j. 25 Ad 1/2020 - 35, č. 4158/2021 Sb. NSS (dále jen „rozsudek 25 Ad 1/2020 - 35“), se zdejší soud zcela ztotožňuje a vychází z něj.
21. Stejně jako v uvedeném rozsudku je pro souzenou věc podstatný výklad pojmu „služební místo“ podle zákona o státní službě. Obsahová náplň služebního místa je vymezena údajem o služebním místě obsaženém v oznámení o vyhlášení výběrového řízení, resp. údajem obsaženým v rozhodnutí o přijetí do služebního poměru, rozhodnutí o zařazení na služební místo a rozhodnutí o jmenování na služební místo představeného (§ 24 odst. 7, § 30 odst. 1 písm. d) nebo § 30 odst. 2 písm. d) zákona o státní službě). Jde o obdobu „druhu práce“ ve smyslu § 34 odst. 1 písm. a) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“), který nemůže zaměstnavatel jednostranně měnit. Toto pravidlo chrání zaměstnance před převedením na práci, k jejímuž výkonu se nezavázal. Stejně tak stát nemůže jednostranně měnit ani obsah služební činnosti státního zaměstnance (srov. rozsudek 25 Ad 1/2020 - 35, body 14-32).
22. Z porovnání výše uvedeného popisu služební činnosti a charakteristiky služebního místa č. 211453, které po celou dobu zastávala žalobkyně, jednoznačně vyplývá, že ke změně služební činnosti v posuzovaném případě došlo. Tato změna byla jednostranná a žalobkyně s ní nevyslovlou souhlas.
23. Rozhodnutí služebního orgánu jednoznačně tuto změnu služební činnosti odůvodnilo změnou systemizace, na jejímž základě došlo ke snížení o jednu platovou třídu. Jelikož současně došlo ke zrušení služebního místa představeného (Ing. F., kterou žalobkyně zastupovala – pozn. soudu), ztratila žalobkyně nárok na příplatek za vedení. I napadené rozhodnutí (str. 8) odkazuje na ustanovení o systemizaci a dovozuje, že oproti běžné změně systemizace (§ 18 zákona o státní službě) je při ročním schvalování systemizace (§ 17 zákona o státní službě) připuštěno více změn, mj. snížení platové třídy o jednu i bez

souhlasu státního zaměstnance. Současně však napadené rozhodnutí (str. 9) poněkud rozporně uvádí, že důvodem ke změně platové třídy je pozbytí účinnosti určení zástupcem podle § 9 odst. 7 zákona o státní službě, které se k tomuto místu a ke konkrétní platové třídě vázalo. Nevztahuje tedy pozbytí zastupování již jen k příplatku za vedení, ale i ke změně platové třídy samotné. Nejnáročnější činnost vykonávaná před změnou systemizace žalobkyní dle žalované souvisela toliko se zastupováním představené.

24. K tomu však soud uvádí, že žalobkyně byla přijata do služby s popisem služební činnosti, podle které měla mj. zastupovat vedoucí oddělení. Mezi stranami není sporu o tom, že s takovou služební činností je spojeno zařazení do 11. platové třídy. Žalobkyně sice byla určena zástupkyní konkrétní představené, pokud však po ukončení jejího zastupování neměl stát pro žalobkyni uplatnění odpovídající sjednané služební činnosti, jedná se o překážku na straně státu, kterou nelze přičítat k tíži žalobkyně. Stát mohl její služební místo zrušit a žalobkyni – obdobně jako v případě nadbytečnosti odvolaného vedoucího zaměstnance dle § 73a odst. 2 zákoníku práce – řádně převést, popř. ji z organizačních důvodů postavit mimo výkon služby [srov. § 61 odst. 1 písm. c), § 62, § 70 odst. 3 zákona o státní službě]. Stát však nemohl jednostranně, a to ani s poukazem na systemizaci, přistoupit ke změně služebního místa spočívající ve snížení platové třídy bez souhlasu žalobkyně, neboť to § 44 zákona o státní službě, který upravuje změny služebního poměru (citovaný výše), nepředpokládá, bylo by to v rozporu s právem žalobkyně na plat dle § 79 odst. 2 písm. e) zákona o státní službě a ostatně i s ústavně zaručeným právem na přístup k veřejným funkcím dle čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, vyhlášené pod č. 2/1993 Sb., které v sobě zahrnuje i právo na její nerušený výkon a na ochranu před protiprávním zbavením této funkce, jak vyplývá z nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 9. 2006 sp. zn. II. ÚS 53/06 (dále také srov. rozsudek 25 Ad 1/2020 - 35, bod 37-46).
25. Argumentace žalované, odvolávající se na údajné rozdíly mezi „výroční“ a „mimořádnou“ změnou systemizace podle § 17 a § 18 zákona o státní službě, nemůže obstát. Ve shodě s Krajským soudem v Ostravě pokládá i zdejší soud *„za neudržitelný výklad, který by striktním odlišováním „systemizace“ a „změny systemizace“ znemožňoval státu systemizaci pro nový kalendářní rok zrušit služební místo, resp. by neumožňoval státního zaměstnance, jehož služební místo bylo takto zrušeno, řádně převést [§ 61 odst. 1 písm. c), § 70 odst. 3 a contrario].“* Obdobně – vzhledem k obecné ochraně zaměstnanců v právu České republiky – pokládá soud za neúnosné, aby novou systemizací mohlo být prolomeno právo státního zaměstnance na plat. „Změnou systemizace“ se v jiných ustanoveních zákona o státní službě, než jsou § 17 a § 18, rozumí i (nová) systemizace ve smyslu § 17, resp. její obsahová změna oproti systemizaci předchozí (srov. rozsudek 25 Ad 1/2020 - 35, body 33-36). Argumentace žalované je ovšem i zcela nepřipadná, neboť v dané věci nedošlo ke změně platové třídy *o více než jednu třídu* dolů, jak upravuje § 18 zákona o státní službě, nýbrž právě jen o jednu.
26. Soud tedy uzavírá, že služební místo č. 211453 bylo zachováno a došlo k jeho nezákonné změně. Proto je nezákonné i snížení platové třídy.
27. Žaloba je tedy důvodná.
28. Pro nadbytečnost se soud nezabýval dalšími dílčími výtkami žalobkyně proti postupu žalované (zejm. zařazení na „nové“ služební místo, které neodpovídá dosaženému vzdělání žalobkyně).

Závěr a náklady řízení

29. Jelikož soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a napadené rozhodnutí je nezákonné, zrušil jej podle § 78 odst. 1 a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, v němž je vázána právními názory vyjádřenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
30. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla procesně úspěšná, tudíž jí přísluší náhrada nákladů řízení, které spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč. Odměna za zastupování žalobkyni nepřisluší, neboť nebyla zastoupena advokátem, nýbrž odborovou organizací, kterou je sama členkou (srov. § 35 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Žalovaná je povinna zaplatit náhradu nákladů řízení do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) přímo k rukám žalobkyně (§ 149 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 23. července 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu